

soner. Bladet meddelte, at denne Person, efter at være bleven løsladt og være kommen hjem, skamferede sit Barn ved at bide det ene Øje ud paa det. Tænk Dem denne Person, i sit Hjem efter de 30 Dages Vand og Brød paafører sine Børn Lidelser! I Reglen er Forholdet dette, at Moderen beder om godt Vejr for Manden, hvis det endelig kommer til Politiets og Offentlighedens Kundskab. Her er det, jeg siger: Her bør al Øllebrødsbarmhertighed høre op, de vitterlig slette Fædre og Mødre skulle ikke have Lov til at mishandle Børnene legemligt eller moralsk eller sjæleligt. Vil Moderen ikke, at Faderen skal straffes eller omvendt, saa maa Faderen eller Moderen uskadelliggøres ved langvarigt eller eventuelt livsvarigt Tvangsarbejde. Jeg slutter mig i saa Henseende ganske til det ærede Medlem, med hvem den højtærede Justitsminister polemiserede. Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det Forslag, der maatte komme frem, og som den højtærede Minister antydede, yderligere maa kunne give Anledning til en Forhandling, og en udførlig Forhandling, om dette overordentlig vigtige Spørgsmaal.

Christian Rasmussen: Jeg skal i Anledning af de Svar, jeg har faaet fra de højtærede Ministre paa de Spørgsmaal, jeg har stillet til dem, tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal da først vende mig til den højtærede Landbrugsminister, der i sit Foredrag forgangen Dag røbede en ejendommelig Art af Dannelsen og i sine Udtalelser til mig førte et Sprog, der fuldt ud stod paa Højde med denne Dannelsen. Jeg er mig bevidst, at jeg i saa Henseende ikke paa langt nær kan komme paa Højde med den højtærede Minister, men det kommer vel af, at jeg har faaet min Uddannelse et andet Sted eller andre Steder end han. Jeg skal dog for at kunne gøre mig forstaaelig over for Ministeren forsøge paa at komme ham saa nær som muligt.

Den ærede Minister nærer jo et stærkt og indgroet Had til Arbejderpartiet og dets Repræsentanter paa Rigsdagen og har derfor gjort sig det til en Specialitet at rette ondsindede Angreb paa Partiet og dets enkelte Medlemmer her.

Formanden: Ordet „ondsindet“ passer ikke i parlamentarisk Forhandling.

Christian Rasmussen: Disse Overfald fremkomme fra den højtærede Minister, hvad enten der fra vor Side er givet

Anledning dertil eller ikke. Er der ingen Anledning, saa skal den højtærede Minister nok finde en, og han er ikke kræsen i Valget af sine Midler. Som nu forgangen Dag, da den højtærede Minister henvendte sig til mig! Jeg har ikke givet den højtærede Minister den allerringeste Anledning til hans Overfald lige saa lidt den Dag som nogen Sinde tidligere, naar han har forsøgt det samme. Ikke desto mindre blev jeg overfaldet af den højtærede Minister, akkurat som han har forsøgt det flere Gange tidligere. Da nu den ærede Minister ingen Anledning havde til at overfalde mig og altsaa skulde søge en saadan, gjorde han det i Form af at ville defendere det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem), som jeg havde henvist til. Jeg tror nu ikke, at dette ærede Medlem behøver Ministerens Defension i saa Henseende, og at han med Hensyn til det Spørgsmaal, der var Tale om, er saa godt inde i det, at han ikke behøver den højtærede Minister til at støtte sig. Den højtærede Minister udtalte blandt andre Smagfuldheder til mig, at jeg i den Tid, jeg havde været her paa Rigsdagen, ikke havde gjort Fiskerne for en rød Øre Gavn. Maa jeg dertil sige, at den højtærede Minister her savner enhver som helst Forudsætning for at dømme, han er ingen kompetent Dommer i det Spørgsmaal. Der er ganske andre Folk, der kunne dømme der, og hvis den ærede Minister vil gaa ud til dem, vil han faa noget ganske andet at høre, faa en helt anden Dom, og den stoler jeg mere paa end paa den højtærede Ministers overfladiske Dom i saa Henseende. Jeg stoler paa, at vor Fiskerbefolknings Dom gaar i en helt anden Retning end den højtærede Ministers, og jeg sætter den betydeligt højere. For øvrigt kan jo den højtærede Minister henvende sig til en hel Del af sine egne Partifæller, saa vil han faa at vide, hvad ogsaa de mene om min Virksomhed og om den Maade, hvorpaa den ærede Minister tiltaler mig. Jeg har faaet ikke saa faa Tilkendegivelser af, at man fra den Side ikke var saa overvættets tilfreds med den ærede Ministers Optræden i denne Sag.

Men den ærede Minister skulde dog som Minister være klar over, at det, han den Dag sagde, ikke er sandt, thi den ærede Minister ved jo ret god Besked i saa Henseende, han ved meget godt, at det oprindelig er mig, der, for blot at tage et enkelt Eksempel, har stillet Forslag om Bevillinger til at oplyse Fiskerne, om Bevillinger til Rejser, om Bevillinger, der